

کارآفرینان محله امام رضا از مشکلاتشان گفتند

۲۷۰ هزار تومان هزینه دستمزد ۱۷۰۰۰ جانماز

شعار حمایت از تولید ملی و اقتصاد مقاومتی را می دهیم، اما در عمل برای کار آفرین کاری انجام نمی دهیم

می گویند؛ خانم های ایرانی تنبل اند؛ این درست نیست مشکل مادر عدم حمایتان است، اگر حمایت باشد و واسطه ها را از میان بردارند نتیجه کار را خواهند دید. خواهر نسرين کامياب نژاد که در اين نمايشگاه غرفه دارد، حدود شش سال است کار دوخت چرم را انجام می دهد، نیز گفت: کار ما بازار ندارد و بیشتر برای خودمان و اطرافيانمان کار می کنیم. مادر کار خلاقیت داریم، اما وقتی حامی نداشته باشید، این خلاقیت ها خنثی می شود و انگیزه ای برای تولید نخواهد بود.

۱۷۰۰۰ جانماز، ۲۷۰ هزار تومان دستمزد

مقیم، دیگر بانوی کارآفرین حاضر در این نمايشگاه است که ۱۵ سال است خیاطی می کند. او به دلیل نداشتن فضای مناسب و سرمایه اولیه در خواست وام می کند، اما پاسخی به او نمی دهند و تصمیم به سری دوزی می گیرند. وی توضیح داد: در عرض ۲۰ روز ۱۷۰۰۰ جانماز با آستر درست کردم و فقط بابت آن، ۲۷۰ هزار تومان به من دادند. این کار برایم مقرون به صرفه نیست، اما چاره ای ندارم.

وی ادامه داد: من دختری هفده ساله دارم. باید به فکر او باشم، اما مشکلات زندگی سبب شده است که نتوانیم فراتر از آن هایبندیشیم. در حال حاضر با پخت شیرینی ها و ترشی های سنتی امورات زندگی ام را می گذرانم. من سرپرست خانوار نیستم، اما اگر دوشادوش شوهرم کار نکنم امورات زندگی مان نمی گذرد.

مریم برزی از بسیجیان فعال است و در این نمايشگاه میز یک متری در اختیار دارد. او تعریف می کند: چهار فرزند دارم که برخی از آن ها دانشجو هستند. هزینه های زندگی زیاد است و برای کسب درآمد باید دوشادوش همسرم تلاش کنم. هیچ زنی تا احتیاج نداشته باشد، به دنبال کار نمی رود. او در خواست دارد برای یک بار هم که شده مسئولان بروند و به حرفشان گوش کنند.

برای گذراندن اموراتشان صرف می شود. باید حمایت مسئولان باشد تا بانوی کارآفرین بتواند اجناسش را بفروش برساند.

به خاطر افسردگی، خیاطی را رها کردم

عزت هنرور دیگر بانوی هنرمندی است که در این نمايشگاه محصولاتش را عرضه کرده است. او مدت ۳۵ سال است که خیاطی می کند، اما در این سال ها دچار افسردگی شده و این شغل را کنار گذاشته است. او در خصوص مشکلاتش توضیح داد: چند ماهی است برای دریافت وام خود اشتغالی در خواست داده ام، اما پس از مدتی دوندگی به من گفتند: وام تمام شده و فعلا وام نمی دهیم. اگر بخوایم خیاطی کنیم مشتری داریم، اما توان خیاطی را ندارم. الان سرویس خواب و آشپزخانه درست می کنم. می خواستم مکان و چرخکار بگیرم اما وام من درست نشد و فعلا باید به همین نمايشگاه های کوچک اکتفا کنم.

هدیه سازمان ها، تولید ملی باشد

نسرين کامياب نژاد، فارغ التحصيل دانشگاه در رشته طراحی دوخت است. او از سال ۱۳۸۰ تمام هنرهای خیاطی و تزئینی را آموزش دیده است و به قول خودش در خیاطی از پایه تا دوخت لباس عروس را بلد است. کامياب نژاد با گلایه از نبود حمایت کافی از کارآفرین، گفت: شعار حمایت از تولید ملی و اقتصاد مقاومتی را می دهیم، اما در عمل برای کارآفرین کاری انجام نمی دهیم. آیا سازمان های دولتی به این فکر کرده اند که در سال چقدر هدیه می دهند؟ چرا برای همین هدیه ها به کارآفرین داخلی سفارش نمی دهند و از او نمی خواهند هدایا را آماده کنند. بیشتر لوازم موجود در بازار اجناس چینی است. گاهی این تصور به ذهن ما می رسد که مسئولان حامی اجناس چینی هستند، نه کالای ایرانی.

وی افزود: خانم های ما اگر بداندند از کار و هنرشان استقبال می شود، می توانند کارهای خوبی را به بازار عرضه کنند. وقتی حمایت در عمل اجرا شود، از خوابشان می زنند. وقتی بداند پول کار به دستشان می رسد، با علاقه کار می کند. خیلی ها مجبور می شوند به دنبال سری دوزی بروند که آن هم برایشان سود چندانی ندارد. به طور مثال هزینه دوخت لباس مردانه ۲۵ هزار تومان است، اما در سری دوزی بابت هر لباس فقط ۵۰۰ تومان می دهند که در مجموع صرفه ندارد. گاهی می شنویم که

نمايشگاه اقتصاد مقاومتی «بانوان فاطمی» هم زمان با روزهای دهه فجر در محله امام رضا با همکاری پایگاه بسیج مالک اشتر و مشارکت شهرداری منطقه ۸ برگزار شد. در این نمايشگاه محصولات غذایی سالم، پوشاک و تزئینی که حاصل تلاش خواهران بسیجی است، به نمایش گذاشته شد.

رمضانی، مسئول پایگاه بسیج مالک اشتر، در محله خرمشهر در گفت و گو با خبرنگار شهرآرآ محله گفت: نمايشگاه اقتصاد مقاومتی «بانوان فاطمی» با هدف حمایت از مشاغل خانگی و بانوان سرپرست خانوار و با حضور اهالی و بسیجیان محلات خرمشهر، امام خمینی و امام رضا در خرمشهر ۱۳ پایگاه بسیج مالک اشتر برگزار شد. وی ادامه داد: ما قصد داریم تا با برگزاری این گونه نمايشگاه ها از بانوان دفاع کنیم و کاری برای آن ها فراهم کنیم. در این مکان بیش از ۴۰ غرفه داریم که البته فقط نام غرفه را یک می کشند و در واقع میزهای یک متری هستند که در کنار هم قرار گرفته اند. هر چند می خواستیم جای بهتری باشد اما میسر نشد و نمايشگاه را در پایگاه برپا کردیم.

رمضانی با اشاره به کوچک بودن فضای نمايشگاه، گفت: سعی کردیم مکانی مناسب برای فروش محصولات فراهم کنیم، اما نشد و ترجیح دادیم از همین فضا برای برپایی نمايشگاه استفاده کنیم. این نمايشگاه تا ۱۵ اسفند برپا خواهد بود. ساعت کار نمايشگاه از ساعت ۹ تا ۱۷ یکسره است.

فروش برای ۱۵ خانوار در میز یک متری

مهديه قاضی یکی از حاضران در نمايشگاه که خود نماینده فروش محصولات ۱۵ خانوار دیگر در همان میز یک متری اش است، گفت: در اینجا محصولات سنتی و محلی عرضه می کنیم. من با خانواده های مختلفی ارتباط دارم، افرادی که نیاز به بازار کار دارند، اما به دلیل نداشتن سرمایه اولیه و نبود بازار فروش از من خواستند تا زمانی که در نمايشگاه ها شرکت می کنم، محصولاتشان را عرضه کنم.

وی ادامه داد: این خانواده ها محصولات مرغوبی تولید می کنند، اما جذب مشتری برایشان سخت است. اگر نمايشگاهی باشد می توانند محصولاتشان را عرضه کنند. به طور مثال یکی از آن ها شوهرش ورشکسته شده است. در حال حاضر درآمد شوهر برای برگرداندن پول طلبکاران هزینه می شود و درآمد خانم از تولید محصولات

